

JANUSZ ANDRZEJ WINIARSKI ur. 1933; Lublin

Tytuł fragmentu relacji	Bombardowanie Lublina 11 maja 1944 roku
Zakres terytorialny i czasowy	Lublin; II wojna światowa
Słowa kluczowe	Lublin, bombardowanie, Lubartowska

Bombardowanie Lublina 11 maja 1944 roku

Następne bombardowanie Lublina to jest 11 maja czterdziestego czwartego roku, kiedy sowieckie samoloty bombardowały Lublin. Była to noc i było widno jak w dzień, ponieważ takie flary, które oświetlały nie tylko niebo, ale i całą ziemię, wisały nad miastem i widziałem te samoloty, które w świetle reflektorów przeciwlotniczych ostrzeliwane były przez liczne takie baterie przeciwlotnicze. Jedna nawet niedaleko nas stała – takie działka mniejszego kalibru były na dachach umieszczone. To jest kapitalny widok, jak te koraliki pięknie biegną do góry. Jak ja potem oglądałem zdjęcia z wojny w Zatoce, to mi się właśnie przypomniały te bombardowania, szczególnie to z 11 maja czterdziestego czwartego roku. Bomby spadły na bocznej ulicy Lubartowskiej, zginęło bardzo dużo ludzi. [Były] tłumy uciekających ludzi z miasta, tłumy ludzi, którzy biegli przez pola, przez nasz ogród i uciekali gdzieś w stronę Elizówki, w stronę Choin. Choiny to była wieś wówczas. I ze mną wówczas stało się coś niebywałego, to jest jakaś taka zbiorowa psychoza – ja z tym tłumem zacząłem uciekać. I gdzieś ocknąłem się w Elizówce, to jest kawałeczek od Lublina, miałem wtedy już dziesięć lat. Potem wracałem do domu, jacyś znajomi rodziców mnie spotkali i mnie prowadzili i z nimi wróciłem do domu.

Jako dziecko miałem dość dużo swobody, bo pamiętam, że biegałem oglądać skutki tego bombardowania i ludzi, którzy polegli i byli przykrywani takim dużym pakowym papierem. Pamiętam, że poszedłem też na Stare Miasto, bomby upadły tam, gdzie jest Teatr Andersena. I tam było też sporo zabitych ludzi.

Data i miejsce nagrania	2010-04-19, Motycz
Rozmawiał/a	Wioletta Wejman
Transkrypcja	Piotr Krotofil
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"